

Nedsættelser af de Tilskud, der ere forlangte til tekniske Skoler. Disse Nedsættelser ere foretagne af Udvalget i Overensstemmelse med den sædvanlige Regel for saadanne Nedsættelser, idet man altid her har holdt paa, at Tilskudet fra Statens Side omtrent burde svare til en Trediedel af samtlige Udgifter ved Skolen. Forslag Nr. 78 er stillet af Ministeren, men ikke tiltraadt af Flertallet; det gaar ud paa at give Tilskud til Foreningen til Læringes Uddannelse i Haandværk og Industri. Man har anset det for tvivlsomt, om det var en rigtig Veie at komme ind paa, om man ikke i dette Forhold burde gaa andre Veie, søge at ordne Forholdet mellem Lærling og Mester, og i det Hele tage fat paa alle disse store Spørgsmaal, som ligger for paa det Omraade, for at skaffe bedre Tilstande tilveie. Den private Forening, hvor god og nyttig dens Virksomhed end kan være, er dog næppe saa prøvet eller saa kritisk bedømt, at der allerede kan være tilstrækkelig Grund til fra Statens Side at yde et betydeligt Tilskud dertil. — Vædringsforslag Nr. 79 er kun en Ordrettelse, gaaende ud paa at sætte „udslibet“ i Stedet for „nedsendt“ i Texten om Kryolithhandlen i Grønland. Det er en Ordrettelse, der følger af de forandrede Handelsforhold, idet der i gamle Dage ikke var mere Kryolith beroppe, end man kunde sende herved, der var da ikke Tale om nogen egentlig Export andre Steder hen, hvilket imidlertid senere har fundet Sted.

Dermed har jeg gennemgaaet Vædringsforslagene til § 19 og skal nu blot omtale nogle enkelte Punkter i Betænkningen, der ikke have fundet Udtryk i Vædringsforslagslisten; jeg skal da først omtale Betænkningens Numre 66 og 106; det sidste vedkommer egentlig ikke denne Paragraf, men berører det samme Spørgsmaal som det forstævnte. Det dreier sig om to Forslag, om at forbedre Embedsmænds Lønninger, der ere forflyttede fra bedre Embeder til ringere lønne efter egen Begjæring. Udvalgets Flertal har enkelte Tvivl om, hvorvidt man kan gaa ind paa vedblivende at raade Bod paa disse Ulemper, der følge af gamle Lovbestemmelser, uden at faae Lovbestemmelserne selv forandrede, og man har derfor udsat denne Sag til 3die Behandling; dermed er det imidlertid ikke givet, at Forslagene endelig ville blive negtede, men blot, at et saadant Forbehold er blevet taget, og at vi endnu ikke have kunnet tage vor Stilling til Spørgsmaalet. I No. 73 i Betænkningen findes en Bemærkning angaaende Ingeniøren i Esbjerg, hvor efter denne Sag ogsaa er udsat til nærmere

Oplysning. Thinget vil erindre, at for en Del Aar tilbage — jeg tror i 1876—77 — blev en saadan Bevilling til en Ingenieur ved Esbjerg opført første Gang eller givet indtil videre, men stadig med den Bemærkning, at man betragtede den som rent midlertidig, og saaledes holdt den sig paa Finantsloven indtil Slutningen af Halvfjerdserne, da den blev bevilget med den Motivering fra Udvalgets Side, at man vilde gaa ind paa vedblivende at holde en saadan fast Ingenieur ved Esbjerg, fordi man antog, at han vilde kunne være til Nytte ved de forskjellige Vandbygningssforetagender eller de Overveielser, der maatte være at træffe vedrørende Vandbygningssager paa den jydskt Bestyft. Senere har man imidlertid erfaret, at man i saa Henseende har taget fejl, idet vedkommende Ingenieur ikke, saavidt os bekendt, har været anvendt til saadant Arbejde og overhovedet ikke boer i Esbjerg, men paa Sjælland, medens Forretningerne udføres af en Anden. Det er disse Forhold, der have foranlediget Udvalget til at ønske nærmere Oplysninger om Sagen, og saadanne Oplysninger ere bebudede fra Ministerens Side; derfor have vi ikke stillet Vædringsforslag om at nekte Besøbet, men heller ikke tiltraadt det endelig; Sagen staar saaledes hen til 3die Behandling. — Ligeledes er det sandsynligt, at Udvalget, efterat Beretning er modtaget vedrørende dansk Frakontrol, vil finde Anledning til at gjøre denne Sag til Gjenstand for nærmere Behandling inden 3die Behandling; men der har ikke været Tid dertil inden 2den Behandling, og den maa derfor ligeledes udsættes. — Jeg gaar derefter over til Betænkningen Nr. 108, hvor der findes omtalt Samraad, og som jeg vil bede ærede Medlemmer at lægge Mærke til; thi det har praktisk Betydning for vore Haandværkere her i Landet. Der har nemlig været reist Tvivl forstjellige Steder om, hvorvidt Bygningshaandværkere, boende i Kjøbstæderne, ere berettigede til uden at løse Næringsbevis at arbejde udenfor Kjøbstaden i andre Jurisdiktioner. Dette Spørgsmaal er forhandlet med Ministeren, og den høitærede Ministers Svar foreligger nu refereret i Betænkningen og gaar ud paa — naturligvis med Forbehold af Domstolens Afgjørelse — at Indenrigsministeriet anser det ikke for utilladeligt, at saadanne Haandværkere arbejde udenfor Jurisdiktionen uden at løse særligt Borgerstab eller Næringsbevis, forudsat at de ikke oprette et særligt Etablissement eller tage Bolig i den anden Jurisdiktion, thi i saa Tilfælde vil dette være nødvendigt, men hvor der